

Abisko-Kebnekaise Vintertur på skidor 1998

Camilla Wikström

Föreningens vintertur på skidor gick i år till den nordligaste delen av Kungsleden, med start i Abisko den 20 mars. Fem personer utgjorde en lagom grupp, men vi kunde säkert ha varit några fler. Vi hade oroat oss en del för den rådande kylan, men när vi väl var där, var det +8°. Detta medförde blöta fötter dom första dagarna och stenhård skare senare i veckan. Vi hade stött och blött vår utrustning under en studiecirkel under vintern och mycket riktigt startade vi allihop med mellan 16 och 17 kg på ryggen. Vi hade med oss mat för ett par dagar, det finns mat att köpa på dom flesta stugorna. Mars är försäsong i Lapplandsfjällen så vi fick vara tämligen ensamma där ute. Övriga stuggäster var för det mesta skidåkare från kontinenten. Vi hade en plan att ta oss ned till Kebnekaise, men i övrigt fick vi se.

Dom första dagarna avverkades planenligt även om turen till Alesjaure kändes mycket lång, 22 km i motvind. Kungens 50-års present, ett vindskydd 10 km från målet kändes välbehövligt. Nästa dag fortsatte färden mot Tjäktjapasset, där vi eventuellt tänkt ta oss över till Nallostugan. En mycket hård vind, samt rapporterad lavinfara vid Nallo, fick oss att ändra planerna. Det isiga föret gjorde också att det var svårt att ta sig upp för stigningarna. Sista biten upp till Tjäktja tog några av oss faktiskt av oss skidorna och gick. På andra sidan Tjäktja hade det blåst ihop en hel del lös snö, som bjöd på nya utmaningar. Efter ca 20 vurpor hade vi klarat även det.

Sälka var nästa etappmål och vi hade nu en behaglig resa med lagom skarföre och hyggligt väder. I Sälka fick vi vara med om ett praktfullt norrsken som flammade i grönt över hela himlen. På vägen mot Singi fick vi njuta anblicken av hela Kebnekaisemassivet i sol och fin utförsåkning. När vi anlände till Singi hade vinden åter friskat i till hård. Singistugorna är gamla och otäta så man får elda på friskt för att hålla sig varm. Vattenhämtning och vedsågning är andra uppgifter som håller en varm vid stugorna.

Även sista etappen ned till Kebnekaise turiststation hade vi mycket hård vind. I den smala passagen ned mot Ladstjovagge kom vindarna från alla håll och det var tidvis svårt att hålla sig stående i kastbyarna. Vi provade åter vindsäckarna för lunchrast. Framme i Kebnekaise väntade

bastu och middag. Vår kvarvarande reservdag använde vi till att med hjälp av hyrda stighudar ta oss upp i Tarfala-dalen. Därifrån har man en magnifik utsikt över fyra av Sveriges fem högsta toppar. Det är en känsla som inte kan beskrivas, den måste upplevas. En strålande dag med sol och måttlig vind! Nu återstod bara de 19 kilometrarna åter till civilisationen i Nikkaluokta.

Veckan bjöd på fina upplevelser, bra väder med klar sikt alla dagar trots tidvis hård vind. Vi hoppas vi kan bli fler som inser hur fantastisk en gammaldags vinterfjälltur kan vara. Trots en del strapatser är det något som dom flesta friluftsförare i normalcondition klarar och har stor behållning av.

Här nedan några reflexioner från deltagarna hopkomna på nattåget hem mellan pokerspel och måltider av sega knäckemackor och fruktsoppa.

- Kolla alltid er gamla ingångna (eller utgångna) utrustning hemma, eller se till att den går sönder före start. (lösa skruvar i bindningar).
- Se till att den som envisas med gamla träskidor går längst fram, eller att han byter skidor med första bästa kultbeundrare (oftast en tysk).
- Se till att andra gräver era rastgropar, alternativt, ta fram vindsäcken.
- Se till att ha ert tält väl förankrat, eller lämna det aldrig obemannat. (Apropå ett tält vi fick se flyga över hustaket och bort över fjället i Alesjaure. Det går lätt en extra dag att jaga ikapp)
- Försök få sidvind, så att inte snoret droppar på kläder och efterföljande kamrater.
- Ta med en äldre herreman, som kan sköta kaminen, då han ändå skall upp på natten.
- Träna utförsäkning i djup snö, med ryggsäck på, i alpin terräng hemmavid (Hällsbobacken).
- Om ni måste blåsa omkull, välj ett mjukt ställe.
- Om ni vill besöka Tarfala, hyr stighudar (helst även skidor och pjäxor för bästa kompatibilitet). Stighudarna bör därefter vändas åt andra hållet när man åker nedför.
- Det finns utmärkta våfflor och renburgare i Sarris Kaffekåta 'Lapp Donalds' i Ladtjolupe.

Nedtecknat i hast av Camilla Wikström